

Cu Isus zi de zi

Pentru studiul din această săptămână, citește: Luca 8:4-15; 11:37-54; 12:4-21,35-53; 22:24-27; Amos 6:1.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Isus le-a zis: «Împărații neamurilor domnesc peste ele și, celor ce le stăpânesc, li se dă numele de binefăcători. Voi să nu fiți așa. Ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai mic și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește. Căci care este mai mare: cine stă la masă sau cine slujește la masă? Nu cine stă la masă? Și Eu totuși sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește la masă.»” (Luca 22:25-27)

Domnul Isus a fost un mare învățător, însă nu a întemeiat nicio școală de teologie sau de filosofie. Scopul Său a fost „să caute și să mântuiască ce era pierdut” (Luca 19:10). El a venit să descopere caracterul lui Dumnezeu, iar momentul culminant al acestei descoperiri a fost moartea Sa pe cruce. Prin ea, El a arătat omenirii și lumilor necăzute cum este Dumnezeu de fapt și a plătit pedeapsa pentru păcat astfel încât oamenii, în ciuda naturii lor căzute, să poată fi mântuiți.

Astfel, El a adus la existență o comunitate a oamenilor răscumpărați, a celor mântuiți prin jertfa Sa, care aleg ca model viața și învățăturile Sale.

Chemarea de a face parte din această comunitate nu este o chemare la un statut privilegiat în viață, ci la un devotament absolut față de Hristos. Cuvintele Lui sunt lege pentru ucenicul creștin. Dorințele Lui devin țelul ucenicului creștin. Nici perfecțiunea doctrinală și nici faptele de bunătate nu pot lua locul devotamentului total față de El și față de voința Sa.

Ucenicia, care este rodul locuirii lăuntrice a lui Hristos, impune o serie de cerințe obligatorii. Nu sunt permise nicio concurență și niciun substitut.

Astăzi: Ziua grupurilor etnice
Sabatul viitor: Ziua misiunii femeii

Din cele peste optzeci de referiri din evangheliile la farisei, aproximativ a patra parte se găsesc în Evanghelia după Luca. Fariseii erau cunoscuți pentru conservatorismul lor în ce privește doctrina, spre deosebire de saduchei, care erau cunoscuți pentru ideile lor liberale. Fariseii erau de multe ori legalisti și, deși afirmau că ei cred în har, susțineau mântuirea prin păzirea Legii.

1. Cu privire la ce ne avertizează Domnul Isus și cum se aplică astăzi acest principiu? Cum putem să ne ferim de aceste lucruri? Luca 11:37-54

Din analiza vaiurilor (Luca 11:42-54) rostite la adresa fariseilor și a cărturarilor, reiese valabilitatea chemării la religia adevărată pentru toate generațiile, inclusiv pentru a noastră.

De exemplu, aducerea zecimii, care ar trebui să fie o expresie a recunoștinței pentru purtarea de grijă a lui Dumnezeu, nu poate lua locul cerinței elementare de dragoste și de dreptate în relațiile cu ceilalți (vers. 42).

Aceia care neglijează dreptatea și dragostea de Dumnezeu iubesc în schimb „scaunele dintâi la sinagogi” (vers. 42, 43). Iată ce înseamnă să pierzi din vedere adevăratul scop al religiei! Domnul Isus a avertizat și cu privire la faptul că aceia care pun semnul egal între religia adevărată și ritualuri sunt la fel de necurați ca aceia care se ating de un mort (Luca 11:44; vezi și Numeri 19:16). Cât de ușor este să confundăm lucrurile obișnuite cu lucrurile sfinte!

De asemenea, El a rostit un vai la adresa experților în Lege care se foloseau de educația și de experiența lor pentru a pune poveri insuportabile pe umerii altora, în vreme ce ei „nici măcar cu unul din degetele [lor]” nu se atingeau de ele (Luca 11:46).

Fariseii îi onorau pe profeții morți, dar se împotriveau profeților în viață. Chiar când le vorbea Isus, unii dintre ei puneau la cale uciderea Fiului lui Dumnezeu. Important este nu să-i onorăm pe profeți, ci să luăm aminte la mesajul lor despre dragoste, milă și judecată.

Ultimul vai este teribil. Cei cărora li se încredințase cheia Împărăției lui Dumnezeu nu fuseseră credincioși misiunii lor. În loc să întrebuințeze cheia cu înțelepciune ei au folosit-o pentru a-i împiedica pe oameni să intre.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă ce înseamnă să-L urmeze pe Domnul Isus.

La nivelul sentimentelor: Să simtă dorința și nevoia de a-L urma pe Isus și să fie dispuși să-și asume prețul uceniciei.

La nivel practic: Să-L urmeze pe Isus zi de zi.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Ce înseamnă să-L urmezi pe Domnul Isus?

A. Ce nevoie i-a împins pe ucenici să-L roage pe Isus să le mărească credința? De ce este credința în El necesară pentru asemănarea cu El? Cum poți face trecerea de la corectitudinea doctrinală la o legătură vie cu Isus?

B. De ce a criticat Isus concepțiile și stilul de viață al fariseilor? Cum ne putem feri de fariseism și cum Îl putem urma pe Hristos cu credincioșie?

C. Ce relație există între credința în Dumnezeu și temerea de El? Ce înseamnă să te temi de Dumnezeu?

II. Nevoia de a-L urma pe Domnul Isus

A. Petru, Toma, Iuda pretindeau că-L urmează pe Hristos, și totuși cât de diferiți erau! Ce slăbiciune avea fiecare și cum puteau fi învinse aceste slăbiciuni?

B. Cum îți afectează fariseismul credința, relația cu Dumnezeu și relația cu semenii? Cum ne putem feri de ispita de a căuta să avem un comportament corect, dar nu și puterea transformatoare a lui Hristos?

C. Ce influență are relația ta cu Isus asupra lucrului tău, asupra conduitei și asupra vieții tale sociale și familiale?

III. Necesitatea de a-L urma pe Isus zilnic

A. Ce putem face pentru a ne manifesta credința în Isus? De ce?

B. Dacă vrei într-adevăr să-L urmezi pe Isus cu toată inima, ce schimbări trebuie să faci în viață – din punct de vedere spiritual, social, fizic, mental?

„Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă!” (Apocalipsa 14:7) este prima dintre soliile celor trei îngeri, fundamentală pentru viața și credința adventiștilor de ziua a șaptea. A te teme de Dumnezeu nu înseamnă să-ți fie frică de El, așa cum cred mulți, ci înseamnă să înțelegi cine este El și ce vrea El de la noi. Este un act de credință care implică devotamentul total față de El. Dumnezeu devine astfel singurul care ne definește și ne conduce viața – gândurile, acțiunile, relațiile și destinul. Ucenicia clădită pe o astfel de „teamă” este de neclintit.

2. Citește Luca 12:4-12. De cine spune Domnul Isus să ne temem?

Pasajul ne arată de cine să ne temem și de cine să nu ne temem. Nu avem motive să ne fie frică de forțele care ne pot distruge trupul în lumea aceasta. Dimpotrivă, îndemnul este să ne temem de Dumnezeu și să ascultăm de El fiindcă destinul nostru veșnic se află în mâinile Sale. Să nu uităm că Dumnezeu – care nu uită de vrăbii (Luca 12:6) și care ne știe numărul perilor din cap (vers. 7) – este iubitor și atent; fiecare dintre noi are o valoare infinită în ochii Săi. Dacă avem această convingere, câte dintre temerile noastre pământești ar trebui să dispară?

3. Citește Luca 12:13-21. Cu privire la ce ne avertizează aici Domnul Isus?

Domnul Isus refuză să intervină în cearta dintre doi frați pentru moștenire, dar profită de ocazie pentru a sublinia relevanța poruncii a zecea (Exodul 20:17) și pentru a scoate la lumină un adevăr veșnic: viața nu stă în numărul posesiunilor (Luca 12:15). Nebunul bogat trăia singur în lumea lui. Nimic altceva nu mai conta pentru el. Cât de atenți trebuie să fim să nu cădem în această capcană! Lucrul acesta este cu atât mai important pentru aceia care au fost binecuvântați cu bunuri materiale din belșug.

Cu toții ne bucurăm de lucrurile materiale, dar gândește-te cât de mică este în realitate satisfacția pe care ne-o oferă, din perspectiva veșniciei. Atunci de ce cădem atât de ușor în greșeala cu privire la care Isus ne avertizează prin pilda cu omul căruia i-a rodit țarina?

Rezumat: A fi creștin înseamnă a trăi ca Hristos, adică a-L urma pe El și a împlini cerințele Lui în viața de zi cu zi. Fie suntem ai Lui cu totul, fie nu suntem deloc ai Lui.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Luca 12:16-21

Ideea de bază: Cum trebuie trăită viața? Pilda din Luca 12:16-21 arată calea care este prea adesea aleasă de lume.

Ogorul unui om bogat a rodit mult și el nu știa ce să facă, unde să pună atâta belșug. Minteia lui era atât de mult stăpânită de egoism, încât și-a făcut planuri doar pentru el. Pilda le prezintă sub forma unui monolog care, în greacă, e alcătuit din aproximativ șaiszeci de cuvinte, dintre care o cincime sunt referiri la sine – eu, mie, ale mele. Soluția ca să scape de griji a fost să dărâme vechile grânare, să facă altele noi și să-și depoziteze bunurile. Săracii nu contau. Dumnezeu nu intra în calcul. Însă, când s-a dus la culcare spunându-și: „Mănâncă, bea și ve-selește-te!”, omul a aflat că noaptea aceea avea să fie ultima și sentința Creatorului era: „Nebunule!”

„Viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui” (Luca 12:15), ci în iubirea față de Dumnezeu și față de oameni.

Pilda omului căruia i-a rodit țarina ne oferă un bun punct de plecare pentru studiul acesta. Dacă urmărim exemplul dat de Domnul Isus, ne începem fiecare zi cu rugăciune și cu meditație: Ce voi face astăzi pentru a împlini voința Domnului și a merge pe calea Lui? Voi face ca bogatul care era absorbit de propria persoană și de propriile realizări? Sau voi fi bogat în dragoste, credință și slujire, punând tot ce am în slujba acestor țeluri? Cum să trăiesc ziua de astăzi în lumina veșniciei?

De discutat

- De ce l-a numit Isus nebun pe omul acela? Care erau defectele lui?
- Compară-l pe acest om bogat cu omul bogat din Luca 18:18-23. De ce ne împiedică bogățiile să-L urmărim pe Isus?
- De ce este formulată Rugăciunea Domnească la persoana întâi plural și nu la singular?

„Vigilența și credincioșia au fost cerute de la urmașii lui Hristos din toate timpurile, însă acum, când stăm chiar pe pragul lumii veșnice, cu atâtea adevăruri prețioase pe care le deținem, având o lumină atât de mare și o lucrare atât de importantă, trebuie să ne dublăm eforturile.”
– Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, pp. 460, 461

4. Citește Luca 12:35-53 și arată pe scurt ce înseamnă aceste versete pentru tine, mai ales dacă aștepți revenirea Domnului Isus de mult timp.

Creștinii nu își pot permite să fie neglijenți sau apatici. Certitudinea revenirii Sale în orice clipă ar trebui să ne determine să avem mereu „mijlocul încins și făcliile aprinse”. Speranța aceasta ar trebui să fie forța motrice a vieții și a activității noastre, a pregătirii și a credincioșiei noastre. Credincioșia în împlinirea voii Sale pe pământ și pregătirea pentru a ne întâlni cu El în pace sunt cele două calități care îi deosebesc pe robii buni de robii răi.

Orice neglijare a credincioșiei sub pretextul că „Stăpânul meu zăbovește să vină” (Luca 12:45) ne așază sub judecata aspră a lui Dumnezeu (vers. 45-48). Cu cât este mai mare privilegiul, cu atât este mai mare și răspunderea și cu atât mai mult se așteaptă de la cei cărora li s-a dat mult (vers. 48).

Sentința rostită de profetul din vechime: „Vai de cei ce trăiesc fără grijă în Sion” (Amos 6:1) pare a se reflecta în avertizarea dată de Hristos, potrivit căreia ucenicia creștină nu este o viață de relaxare. Pavel arată că viața creștină înseamnă luptă spirituală (Efeseni 6:12). Fiecare creștin este implicat în conflictul cosmic dintre Hristos și Satana, iar jertfa Sa delimitează clar cele două tabere. Numai prin credința neîntreruptă în Hristos putem obține biruința finală.

„Cui i s-a dat mult, i se va cere mult și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult” (Luca 12:48). Ce ar trebui să însemne aceste cuvinte pentru noi, ca adventiști de ziua a șaptea?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Ce înseamnă să-L urmăm pe Isus? La ce trebuie să renunțăm? (Revezi împreună cu grupa Luca 9:23 și Luca 11:37-54.)

A. Să renunțăm la eul nostru (Luca 9:23). Supunerea eului trebuie să aibă loc continuu, nu doar la începutul uceniciei, cum spune și Pavel: „În fiecare zi eu sunt în primejdie de moarte” (1 Corinteni 15:31). A ne lepăda de noi înșine înseamnă o reorientare radicală a priorităților vieții în așa fel încât, de atunci înainte, eul să se supună priorităților lui Dumnezeu, iar crucea lui Isus să devină principiul călăuzitor al vieții.

B. Să renunțăm la ipocrizie (Luca 11:37-54). Niciun aspect al practicii religioase nu a fost denunțat de Isus mai mult decât ipocrizia: viața bazată pe comportamentul exterior, legalism, ostentație și ipocrizie și lipsită aproape cu desăvârșire de dragoste, milă și dreptate.

Ipocrizia (Luca 11:42-54) este „celula canceroasă” care răpune viața de ucenicie încetul cu încetul. Îmbrăcată în haina religiei exterioare, ipocrizia distruge devotamentul lăuntric față de principiile Împărăției lui Dumnezeu – dragostea, bucuria, pacea, ascultarea și dreptatea. De aceea, Isus a dat avertizarea: „Mai întâi de toate, păziți-vă de aluatul fariseilor, care este fățărnicia” (Luca 12:1). Cercetează-te pe tine însuși: Sunt eu ipocrit?

De discutat

- Citește Luca 11:37-41. Ce distincție face Domnul Isus între realitatea spirituală a Împărăției Sale și formalismul religios?

- Ce lucruri mai puțin importante ale vieții de biserică stârnesc de obicei discuții care ne fac să uităm lucrurile cu adevărat importante, care țin de slujire?

II. Ce înseamnă să-L urmăm pe Isus? Ce trebuie să facem?

(Revezi împreună cu grupa Luca 12:4-12,22-34.)

A. Să ne temem de Dumnezeu (Luca 12:4-12). Biblia utilizează cuvântul „frică”, de circa trei sute de ori cu referire la Dumnezeu. Faptul acesta ne arată că frica de Dumnezeu este o temă esențială pentru o viață spirituală autentică. „Frica Domnului este începutul înțelepciunii” (Psalmii 111:10) și este asociată cu abaterea de la rău (Proverbele 3:7). Așadar, a te teme de Dumnezeu nu înseamnă a fi speriat sau

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au conceput planul de mântuire în conștientizarea lor din veșnicie, „înainte de întemeierea lumii” (Efeseni 1:4). Aceasta înseamnă că Dumnezeu a avut un plan pentru salvarea acestei lumi încă înainte de crearea primului om și, desigur, înainte de păcătuiră primilor oameni. Planul gravita în jurul jertfei lui Hristos, iar vestea bună a jertfei Sale trebuie răspândită în toată lumea. Răspunderea de a da această mărturie îi revine fiecărui creștin.

„Îmi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Faptele 1:8). Însărcinarea finală dată de Isus subliniază importanța pe care a dat-o rolului de martori al urmașilor Săi.

5. Ce lecții trebuie să învețe martorii Domnului Hristos din parabola semănătorului și a solului? Notează ideile. Luca 8:4-15

6. Care este răsplata martorului creștin și când o va primi? Luca 18:28-30

7. Ce ne învață pilda polilor, din Luca 19:11-27, despre credințioșie și responsabilitate în slujirea ca martori? Notează ideile.

În fiecare dintre aceste pasaje și în altele, se arată care sunt responsabilitățile și răsplătirile martorilor lui Hristos. Noi am primit o responsabilitate solemnă, însă, în comparație cu ce am primit, cât de mult este ceea ce se cere de la noi?

terorizat de prezența Lui, ci a-L cunoaște foarte bine, a avea încredere absolută în El și a face voia Sa fără rezerve. În acest sens, temerea de Dumnezeu este un lucru bun, fiindcă ne eliberează de orice anxietate (Luca 12:4-6), ne așază sub ocrotirea Aceluia care ne știe și numărul perilor din cap (Luca 12:7) și ne întărește cu asigurarea că vom primi darul Duhului Sfânt (vers. 12).

B. Să trăim fără să ne îngrijorăm (Luca 12:22-34). Îngrijorarea este un efect al păcatului. Ea pretinde a fi utilă în eforturile de a ne împlini nevoile, când în realitate urmărește să ne smulgă încrederea în Dumnezeu și să ne fure bucuria de a trăi. De aceea, Isus ne-a poruncit să nu ne îngrijorăm și să credem că „toate lucrurile sunt cu putință la Dumnezeu” (Marcu 10:27; vezi și Luca 18:27). Isus ne îndreaptă totodată atenția spre păsările cerului și spre crinii de pe câmp care, deși nu se îngrijorează și nu se frământă, sunt îmbrăcați în toată slava și frumusețea. Dacă Dumnezeu are grijă de acest univers și susține tot ce este în el, oare nu va avea El grijă de noi, ființele pe care le-a creat după chipul Său și le-a răscumpărat ca să aibă veșnic părtășie cu El?

C. Să fim conștienți de timpul în care trăim (Luca 12:54-58). În alergarea vieții și în activitățile lor diverse, oamenii pot ține cont sau nu de vremurile în care trăiesc, dar Hristos îi avertizează pe urmașii Săi că este absolut necesar să aibă permanent un simțământ al scurtimii timpului, în raport cu veșnicia în care vor pași curând. Este mai înțelept să ne împăcăm cu Dumnezeu cât mai este timp, fiindcă va veni o zi când va fi prea târziu.

De discutat

La înmormântarea marelui reformator scoțian John Knox, cineva a făcut următoarea afirmație: „Aici se odihnește un om care a avut o frică de Dumnezeu atât de mare, încât nu i-a fost frică niciodată să stea în fața vreunui om.” De ce este frica de Dumnezeu antidotul pentru orice altă frică?

III. Ce înseamnă să-L urmăm pe Isus? Martori roditori

(Revezi împreună cu grupa Luca 9:49,50.)

De discutat: Cum poate un martor creștin să facă față „competiției” (Luca 9:49,50), respingerii (versetele 51-56) și distragerii atenției (Luca 10:38-42)?

- 8. Chiar în timp ce se pregăteau pentru ultima cină, ucenicii se certau pentru statutul de „cel mai mare în Împărăție”. Cum a reacționat Domnul Isus la nesăbuiința lor și ce idee revoluționară putem găsi în răspunsul Său? Luca 22:24-27**

Răspunsul dat de Domnul Hristos cu privire la conducere este unic în istorie. Faraon, Nebucadnețar, Alexandru cel Mare, Iuliu Cezar și Ginghis-Han înțelegeau conducerea ca putere și autoritate asupra altora. Aceasta a fost, în general, concepția oamenilor despre putere.

„Voi să nu fiți așa”, a spus Isus. „Ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai mic și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește” (Luca 22:26). Prin această afirmație, Domnul universului a răsturnat definiția conducerii: „Oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob. Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți” (Matei 20:26-28).

În definiția pe care o dă slujirii și renunțării la sine (principiile esențiale ale conducerii Sale), Domnul Isus a introdus o nouă dinamică a relațiilor dintre oameni: împlinirea nu vine din putere, ci din slujire; conducerea nu își trage autoritatea din poziție, ci din servire; transformarea nu începe cu tronul, ci cu crucea. Ca să trăiești, trebuie mai întâi „să mori”, să renunți la tine.

În Luca 9:46-48, este descrisă o ocazie similară în care ucenicii au vrut să știe cine dintre ei ar fi cel mai mare. Principiile acestei lumi erau adânc întipărite în mintea lor.

Răspunsul Învățătorului pătrunde în miezul problemei și atinge unul dintre cele mai sensibile aspecte ale vieții, în general, și ale vieții creștine, în particular. Cuvintele lui Isus, în special partea despre a fi „cel mai mic între voi” (vers. 48), arată că prioritățile lumii sunt complet răsturnate.

În condițiile în care principiile lumii acesteia sunt atât de contrare învățăturilor lui Isus, cum vom putea supraviețui dacă vom aplica în viața noastră principiile Sale?

3. APLICAȚIA

Dorința de a ști „care din ei avea să fie socotit cel mai mare” a fost preocuparea constantă a ucenicilor de ieri (Luca 9:46-48;22:24) și de azi. Stă în firea omului să tindă către „mai mare”. Suntem conduși de vanitate – trebuie să avem cea mai mare casă; să vizionăm cel mai tare meci din istorie; să obținem cea mai înaltă poziție; copiii noștri să devină cei mai buni medici, avocați sau experți IT; să ținem cea mai bună predică și să botezăm cel mai mare număr de oameni. În acest tumult de definiții distorsionate ale măreției, Isus ne spune că nu ne cere să fim mari, ci să fim ca niște copilași – încrezători și inocenți (Luca 18:15-17).

Întrebare pentru meditație

Cum putem să fim vindecați de vanitate? Enumeră câteva căi concrete!

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

„Timpul nostru Îi aparține lui Dumnezeu. Fiecare clipă este a Sa și suntem sub solemna obligație de a o folosi spre slava Sa. [...]

Fiecare clipă este plină de consecințe veșnice. Noi trebuie să stăm ca niște ostași de pază, pregătiți în orice moment să slujim. Ocazia pe care o avem de a vorbi acum din Cuvântul vieții, unor suflete în nevoie, poate nu ni se va mai oferi vreodată. Dumnezeu poate spune celui singur suflet: «Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul» și, prin neglijența noastră, el nu va fi pregătit (Luca 12:20). În ziua cea mare a judecării, cum vom da noi socoteală lui Dumnezeu în acest caz? – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 343

Întrebări pentru meditație

- Omul căruia i-a rodit țarina a uitat că avea la dispoziție un timp limitat. Cum poți trăi fiecare zi ca și cum ar fi ultima zi din viață?

- Întocmește un calendar săptămânal și enumeră planurile pe care le ai pentru fiecare zi. Notează cu onestitate timpul zilnic pe care I-l acorzi lui Dumnezeu.

„Cine este stăpânul inimii? La cine ne gândim? Despre cine ne place să vorbim? Către cine se îndreaptă sentimentele noastre cele mai calde și energiile noastre cele mai bune? Dacă suntem ai lui Hristos, gândurile noastre se îndreaptă spre El și cugetările cele mai plăcute sunt despre El. Tot ce avem și suntem Îi este consacrat Lui. Tânjim să purtăm chipul Său, să respirăm spiritul Său, să facem voia Sa și să-I fim plăcuți în toate lucrurile.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 58

„În viața noastră pământească, așa cum este ea, limitată de păcat, vom găsi în slujire cea mai mare bucurie și cea mai înaltă educație. În starea viitoare, neîncătușați de limitările impuse de firea omenească păcătoasă, tot în slujire vom afla cea mai mare bucurie și cea mai înaltă educație – dând continuu mărturie și învățând, prin chiar acest lucru, că „bogăția slavei tainei acesteia între neamuri” este „Hristos în voi, nădejdea slavei” (Coloseni 1:27).»” – Ellen G. White, *Educație*, p. 309

Întrebări pentru discuție

1. Ce înseamnă „fariseism” și de ce trebuie să ne ferim de el?
2. Este ușor să îi luăm în derâdere pe farisei pentru că au pervertit religia. Cum ne putem asigura că, în zelul de a ne apăra credința, nu comitem aceeași greșeală ca ei? Cum putem rămâne ferm de partea dreptății, fără a deveni farisei? Sau cum stabilim ce este drept și pentru ce merită să luptăm, ferindu-ne să „strecurăm țânțarul”?
3. Împotriva cui crezi că ar rosti Isus vaiuri în zilele noastre? De ce? Dacă bogăția nu este rea în sine, atunci de ce suntem avertizați cu privire la ea? Pe cine ar numi Isus „nebuni” acum? Poate și cineva care nu este un om de succes sau bogat să fie un nebun înaintea lui Dumnezeu? De ce?
4. Chiar dacă nu spunem răspicat: „Stăpânul meu zăbovește să vină” (Luca 12:45), în ce situații am putea fi totuși acuzați de această atitudine? Cum putem păstra o atitudine de veghere și de pregătire pentru venirea Domnului?
5. Care sunt responsabilitățile martorului lui Hristos? Dar răsplătirile?
6. Care este definiția conducerii creștine? Ce diferențe sunt între aceasta și conducerea seculară?

10. În căutarea păcii (2) *(Continuare)*

Tan Yuen și Tao Yeh, China

Tan a ajuns într-un oraș mare, unde auzise că exista o grupă de creștini activi. A fost însă avertizat că, dacă nu se întoarce în orașul natal, va fi arestat. Și-a cumpărat bilet de tren, dar s-a gândit ca, înainte de plecare, să ia totuși legătura cu creștinii de care auzise. A făcut rost de o hartă și așa a găsit Biserica Adventistă și i-a cunoscut pe pastorul Xo [șo] și pe niște tineri care studiau ca să devină evangheliști laici. Pastorul l-a invitat să rămână și să studieze Biblia cu ei.

Tan nu intenționa să rămână mult timp, dar, fiindcă nu a mai fost somat să plece, a rămas și a studiat. A descoperit multe adevăruri noi despre Dumnezeu. A aflat că sâmbăta este ziua a șaptea, ziua de odihnă și închinare. Pastorul Xo a studiat și s-a rugat cu el. Tan se ruga și el și l-a cerut lui Dumnezeu să-l învețe, iar Domnul i-a deschis mintea și el a acceptat adevărul.

A rămas acolo câteva luni. A studiat, a fost botezat și a început să lucreze ca evanghelist laic într-un sat vecin, cu o grupă de credincioși.

Într-o zi, la ușa lui a apărut Tao. „Trebuie să dau de tine”, i-a spus el repede. „Vreau să-L cunosc pe Dumnezeu tău.” Tao și prietenii lui se încăieraseră cu un bărbat dintr-o altă bandă, mai puternică. Tao reușise să scape, dar bărbatul acela îl căuta ca să-l omoare. Disperată, mama lui insistase ca el să plece imediat.

În timp ce-și făcea bagajul, a găsit Biblia primită de la Tan. A deschis-o și a citit: „Nu vă îngrijorați de viața voastră... Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu... Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine... Ajunge zilei necazul ei” (Matei 6:25-34). Și-a amintit de pacea sufletească a lui Tan și a vrut să-L cunoască pe Dumnezeu la fel ca el. Așa că a pornit să-l caute.

Tan i-a făcut cunoștință cu pastorul Xo. Acesta l-a ajutat să-și găsească un loc de muncă, iar seara studiau Biblia împreună. Tao a absorbit adevărurile cu ardoare, l-a primit pe Hristos ca Mântuitor și a fost botezat. După aceasta, în inima lui s-a aprins dorința de a deveni lucrător biblic. S-a hotărât să se întoarcă acasă și să le vorbească localnicilor despre noua lui credință. Primul convertit a fost chiar mama sa, care a observat marile schimbări din viața lui. Tan și Tao Îi sunt recunoscători lui Dumnezeu pentru modul în care i-a condus. Ei continuă să lucreze ca evangheliști laici în sudul Chinei.

APRILIE

1. M. Faptele ap. 19:1,2
 2. J. Faptele ap. 1:8
 3. V. Luca 24:49
- s. a. B 19:45, CT 19:34, IS 19:41, MS 19:53, SM 20:01, DJ 19:54, AR 20:05
4. S. Faptele ap. 1:8
- s. a. B 19:46, CT 19:36, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
5. D. Ioan 14:18-20
 6. L. Efeseni 6:12
 7. M. Isaia 8:19,20
 8. M. Ioan 16:13,14
 9. J. 2 Timotei 3:1,2,5
 10. V. Efeseni 3:20,21
- s. a. B 19:53, CT 19:43, IS 19:51, MS 20:02, SM 20:11, DJ 20:02, AR 20:15
11. S. Efeseni 5:14-16
- s. a. B 19:55, CT 19:44, IS 19:52, MS 20:04, SM 20:12, DJ 20:04, AR 20:16
12. D. Efeseni 5:18,19
 13. L. Efeseni 1:11,12
 14. M. Efeseni 1:13,14
 15. M. Romani 8:16,17
 16. J. 2 Corinteni 5:7
 17. V. 1 Corinteni 14:15
- s. a. B 20:02, CT 19:51, IS 20:01, MS 20:12, SM 20:21, DJ 20:11, AR 20:24
18. S. 1 Corinteni 14:26,40
- s. a. B 20:03, CT 19:53, IS 20:02, MS 20:13, SM 20:22, DJ 20:12, AR 20:25
19. D. Romani 8:14
 20. L. 1 Corinteni 2:16
 21. M. Romani 6:5
 22. M. Apocalipsa 14:7
 23. J. 1 Corinteni 6:11
 24. V. Ioan 5:19,41
- s. a. B 20:11, CT 20:00, IS 20:10, MS 20:21, SM 20:31, DJ 20:20, AR 20:33
25. S. Proverbele 14:34
- s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:12, MS 20:22, SM 20:32, DJ 20:21, AR 20:35
26. D. 1 Corinteni 2:14,15
 27. L. Ioan 7:37,38
 28. M. Apocalipsa 1:18
 29. M. Ioan 6:57,58
 30. J. 1 Corinteni 16:13

MAI

1. V. Isaia 54:5,7,10
- s. a. B 20:19, CT 20:08, IS 20:20, MS 20:30, SM 20:40, DJ 20:28, AR 20:42
2. S. Geneza 5:24
- s. a. B 20:20, CT 20:10, IS 20:21, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:29, AR 20:44
3. D. Ioan 14:23
 4. L. Ioan 13:35
 5. M. Luca 10:42
 6. M. Luca 10:36,37
 7. J. Ioan 15:12
 8. V. 1 Corinteni 8:1-3
- s. a. B 20:28, CT 20:17, IS 20:29, MS 20:40, SM 20:50, DJ 20:36, AR 20:52
9. S. Coloseni 3:2
- s. a. B 20:29, CT 20:18, IS 20:31, MS 20:41, SM 20:51, DJ 20:38, AR 20:53
10. D. Ioan 15:16
 11. L. 1 Ioan 4:20
 12. M. 1 Ioan 5:2
 13. M. 1 Ioan 2:2,3
 14. J. Romani 13:8
 15. V. 1 Ioan 5:18
- s. a. B 20:36, CT 20:25, IS 20:38, MS 20:48, SM 20:59, DJ 20:45, AR 21:00
16. S. Ioan 14:15
- s. a. B 20:37, CT 20:26, IS 20:40, MS 20:50, SM 21:01, DJ 20:46, AR 21:01
17. D. 1 Ioan 5:20
 18. L. Isaia 61:1
 19. M. Galateni 5:13
 20. M. Ieremia 29:13
 21. J. Matei 22:37
 22. V. Ieremia 31:33
- s. a. B 20:43, CT 20:32, IS 20:47, MS 20:57, SM 21:08, DJ 20:52, AR 21:08
23. S. Romani 10:10
- s. a. B 20:44, CT 20:33, IS 20:48, MS 20:58, SM 21:09, DJ 20:53, AR 21:09
24. D. 2 Corinteni 3:2,3
 25. L. Efeseni 3:18,19
 26. M. 2 Corinteni 4:6
 27. M. Romani 12:1
 28. J. 1 Împărați 22:13,14
 29. V. Evrei 12:14
- s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:54, MS 21:04, SM 21:16, DJ 20:59, AR 21:16
30. S. 1 Cronici 16:29
- s. a. B 20:51, CT 20:40, IS 20:55, MS 21:05, SM 21:17, DJ 21:00, AR 21:16
31. D. 2 Corinteni 2:14,15

IUNIE

1. L. Marcu 10:45
 2. M. Matei 25:40
 3. M. Luca 24:32
 4. J. 2 Împărați 2:9
 5. V. Romani 2:29
- s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
6. S. Luca 22:31,32
- s. a. B 20:57, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:11, SM 21:23, DJ 21:05, AR 21:22
7. D. Faptele ap. 2:46,47
 8. L. Faptele ap. 1:14
 9. M. Matei 5:13
 10. M. Matei 5:14,15
 11. J. Luca 10:31
 12. V. Iona 4:1-3
- s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:09, AR 21:26
13. S. Tit 3:8
- s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:06, MS 21:15, SM 21:28, DJ 21:09, AR 21:27
14. D. Romani 1:14,15
 15. L. Faptele ap. 26:24,25
 16. M. Faptele ap. 20:32
 17. M. Luca 6:19
 18. J. Luca 8:46,48
 19. V. 1 Corinteni 9:19
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
20. S. Faptele ap. 2:4
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:09, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:30
21. D. Ezechiel 3:21
 22. L. 2 Timotei 2:24,25
 23. M. 2 Timotei 2:1,2
 24. M. Deuteronomul 30:19
 25. J. Deuteronomul 33:29
 26. V. Isaia 53:11
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
27. S. Ioan 12:25,26
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
28. D. Eclesiastul 7:3
 29. L. Ioan 17:20,21
 30. M. Matei 10:32